

попадия да се погрижи за останалото. Ти най-лесно ще
ни намършиш и ще ме отървешъ.

Свещеникът заплакалъ. Заплакалъ и говедарът и
тръгналъ въ тъмнината да събира пръснатия добитъкъ.

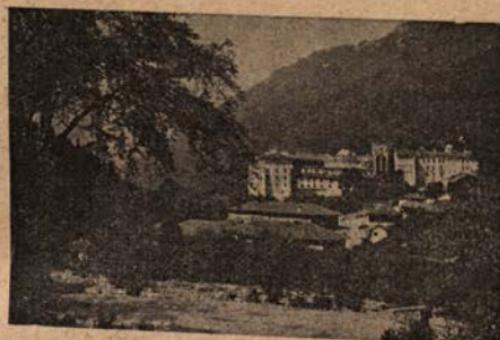
*

Колкото и да таила попадията, все пакъ вестъта
за залавянето на обичания отъ българи и отъ турци
свещеникъ стигнала до ушите на мютесарифа (упра-
вителя).

Поради доброто си сърдце и желание да изпъл-
нява съвестно служебния си дългъ или отъ „кумова
срама“, както се
казва, но управи-
тельтъ уредилъ
голъма „контра-
шайка“ (преслед-
вачи) за освобож-
даването на само-
ковския духов-
никъ.

Въ това време,
когато въ Само-
ковъ и околните
градове се суетели около съставянето на „контра-
шайките“, разбойническата чета се била разположила
на затулно място при Рибните езера, около които стър-
чать рилските великане Канарака, Йосифица и
Къоравица. Момчетата били пръснати: едини въртели
на голъма жерава пржтове съ вакли агнета; други пе-
чели хлъбъ; трети ловели съ мрежата на единъ калу-
геръ пъстърва, а войводата и неговите помощници по-
чивали и обмисляли, кой пътъ да хвататъ утре-зарань.

Още по тъмно четата се проточила изъ камени-
стата пътека възъ Къоравица. Планът билъ да се
причакать поклонниците, които се връщатъ отъ Рил-
ския манастиръ за домовете си изъ Разложките села,

Рилският манастиръ.